Colours *of* life

Autumn in Kyoto is a euphoric elixir, a potion served up by the never-ending array of Shinto deities that preside over the dazzling celebration put on by nature. It's Kyoto at her finest and most ephemeral, making it all the more reason to savour.

Words & Photography: **Dave Stamboulis**

Classic autumn view at Daigo-ji Temple, Kyoto, Japan

The Japanese wax nostalgic about the seasons, often talking about them as metaphors on life; passing, fleeting, both beautiful and hard. For eleven months of the year, Japan endures some brutal weather extremes, from hot and humid summers to bone-chilling winters, with rainy and typhoon seasons thrown in between for good measure. Yet for two weeks in the spring and two weeks in the fall, everything is perfect; the temperatures neither too hot nor too cold, the trees exploding with a tumultuous riot of colours, and the country resembling a natural artist's palette.

The autumn foliage, known as '*koyo*,' is a time of immense happiness in Japan; just as with the trees, life is seen as fleeting, but absolutely perfect for two short weeks. Durin this time, much of the country heads for Kyoto, considered to be the epicentre of the leaf spectrum, with some twenty plus different species of trees showing off their beauty. With leaf viewing trips known as '*momijigari*' taking precedence over all else, it's Japan at its most clichéd, as well as at its most picturesque.

Adoration for the autumn leaves in Kyoto has been around from ancient times. Zen priest Ryokan wrote about the Japanese maples in the early 1800s in one of his more famous haiku poems, the translation of which goes, "Showing its back, showing its front, falling maple leaf," which captured the timeless beauty of Japan's prized iroha *momiji*, the palmate maple, so named because its leaves resemble the smooth hands of a baby. So obsessed are the Japanese with the colour changes that they even have different terms for the stages of the fall, with *aki hatsu* (autumn is ending) and *yuku aki* (autumn has gone) being somber affairs.

Any fall pilgrimage to Kyoto should start with a stroll along the Tetsugaku no michi, known in English as the Philosopher's Path, named for a Kyoto University philosophy professor who took his afternoon contemplative walks here. The path meanders along a stream, and leads from Enkoji Temple up to Ginkaku-ji, the Temple of the Silver Pavilion. Near the southern end of the path, Eikando Temple is particularly riveting. This Zen temple features a hillside pagoda which is surrounded by a variety of maples, as well as a traditional garden set around the Hojo Pond, whose solo rock sticking out of the water seems to float between the red and gold leaves which reflect in the water. Nearby gingko trees drop their leaves as visitors stand spellbound, watching with bated breath as every slight gust of wind shakes loose hundreds of golden leaves, which flutter like butterflies as they descend and join the already crowded carpet of autumn's deluge. The bright gold hues of gingko stand in incredible contrast to the flaming red colour of the maples, and when mixed together, look like an exquisitely designed art collage.

Kiyomizu-dera is the apex of Kyoto's foliage. The UNESCO World Heritage temple sits halfway up Mount Otowa, looking down over the city. The temple dates from 778 and is made from thick cypress boards and 400-year-old zelkova trees, and is famed for not having a single nail used in its entire construction. During the Edo era, there was a tradition of jumping off of the temple's main platform into the trees 13 metres below. Those who survived the jump unscathed purportedly would have their wishes granted for life. That practice has been banned, and today the platform instead gets thronged at the height of the autumn season, with thousands of people vying to view the entire flaming forest below lit up with beams of light turned on from above by the temple workers.

If the crowds get too much to bear, it's just as easy to find solitude and colour not far away. The Kyoto Trail features two courses that cover 110 kilometres and circles the city, travelling through some of the most stunning hues and pigmentation found in the prefecture, all in

Clockwise from top left: Amazing autumn colors at Eikan-do Temple

Autumn foliage viewing at Kiyomizu-Dera Temple

Endless torii shrine gates at Fushimi Inari Shrine

Autumn colors and carp in the Hojo Pond at Eikan-do Zen Temple

Inset: Couple in traditional garb walking in the old Shinbashi area of Gion

various stages of autumn change due to different elevations and slope locations. One of the routes starts at the famous Fushimi Inari Shrine, walking up through its thousands of bright orange tori gates before leaving the crowds behind. While almost three million people visit the shrine annually, once above the corridor of gates, you'll be alone save for the cedars and maples.

On the city's east side, the trail passes through Bishamondo, a temple hidden in the forest which is well off the radar of most Kyoto visitors. This hidden gem features a long sloping entrance leading up to its main steps, which are usually carpeted with fallen maples in autumn. The visitors I met while there were all mesmerised, each of them bent over individual leaves with their cameras, entranced like small children playing with something they'd never seen before for the first time. Fall seems to bring out the best in everyone here, as even in the crowded temples back in town there was no pushing, no rushing, everyone seemingly doped by the leaves as if they were some somnambulant narcotic.

Even further off the beaten track is the section of Kyoto Trail along the Hozo River, which runs along the east side of the Arashiyama mountains. Traditional villages with blue-tiled-roof houses perch above the river banks here; old stone arch bridges forming magnificent back and foregrounds to the languid water, framed by fall foliage. The hidden Kuyanotaki Waterfall lies in a valley here filled with dark cedars, reached by climbing up a dead end trail into the mountainside. Other than ascetic monks, who come to this tranquil spot to stand under the cold waterfalls as part of their training rituals, you'll be alone here, save for the stone *jizo*, Buddha statues, and small shrines drenched in moss.

Back in town, Kyoto goes on with its business. Geisha and maiko scurry to and from appointments through Gion, the city's rambling historic district, made even more atmospheric in the autumn with visitors donning traditional Edo period garb and doing photoshoots along the fabled bridges, canals, and narrow lanes. At the Nishiki Market, vendors sell out their pickled vegetables and fresh sashimi and then pack up and bicycle over to catch the latest leaf changes. I run into the woman I buy fish from at the magnificent Kinkaku-ji Golden Pavilion, and the city feels like a small village.

Best-selling French author Muriel Barbery spent several years living in Kyoto, and she captured the charms of the city in her writing. "The camellia against the moss of the temple, the violet hues of the Kyoto mountains, a blue porcelain cup; this sudden flowering of pure beauty at the heart of ephemeral passion: is this not something we all aspire to? And something that, in our western civilisation, we do not know how to attain? The contemplation of eternity within the very movement of life."

สีสันแห่งฤดูใบไม้ร่วง ณ เกียวโต

สองสัปดาห์สั้นๆ แห่งฤดูใบไม้ร่วงของประเทศญี่ปุ่นเป็นช่วงเวลาที่สภาพอากาศเป็นใจให้ดื่มด่ำไปกับหลากหลายเฉดสีของใบไม้เปลี่ยนสี ที่แต่ะแต้มทุกอณูของสถานที่ได้อย่างเปี่ยมเสน่ห์ และเมืองเกียวโตก็เป็นหนึ่งในจุดหมายที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของญี่ปุ่นในช่วงนี้ ด้วยว่ากอรปไปด้วยพรรณไม้กว่า 20 สายพันธุ์ที่พร้อมอวดโฉมความงดงามแห่งสีสันให้ผู้มาเยี่ยมชมได้สัมผัส **แปลและเรียบเรียงโดย** สุภสาต์ จิตต์ธรรมวาณิช

เส้นทางดื่มด่ำธรรมชาติในเกียวโตควรเริ่มต้นที่ Tetsugaku no Michi หรือเส้นทางของนักปราชญ์ ลัดเลาะไปตามลำน้ำและมุ่งหน้าสู่ วัดEnkoji ขึ้นไปจนถึงวัด Ginkaku-ji ซึ่งมีศาลาเงินเป็นสัญลักษณ์ เกือบสุดทางในด้านทิศใต้จะเป็นที่ตั้งของวัด Ekikando นิกายเซนที่มีเจดีย์ริมเขาตั้งเด่นเป็นสง่า ล้อมรอบด้วยต้นเมเบิลนานาพันธุ์ สีแดงหลากเฉดของใบเมเบิลตัดกับใบเหลืองอร่ามของต้นแปะก๊วยได้อย่างน่าอัศจรรย์ มองคล้ายภาพศิลปะที่มีองค์ประกอบลงตัว

หนึ่งในมรดกโลกขององค์กรยูเนสโก Kiyomizu-dera เป็นอีกหนึ่งสัญลักษณ์แห่งเกียวโตที่พลาดไม่ได้ โดยวัดนี้ตั้งอยู่ครึ่งทางขึ้นเขา Otowa สร้างขึ้นตั้งแต่ปีคริสตศักราช 778 โดยใช้แผ่นไม้ไซปรัสที่มีความหนาและต้น zelkova ที่มีอายุ400ปี และมีชื่อเสียงมากเนื่องจากไม่มีการใช้ตะปูในการก่อสร้างเลย แม้แต่ตัวเดียว นักท่องเที่ยวหลายพันคนต่อวันเข้าเยี่ยมชมที่นี่พร้อมดื่มด่ำวิวทิวทัศน์ของเมืองเกียวโตที่แต่งแต้มไปด้วยใบไม้หลากสีในฤดูใบไม้ร่วงนี้

ส่วนในตัวเมืองเกียวโตเองนั้น เสน่ห์ของยุคเอโดะยังคงชัดเจนในทุกอณูของเมือง โดยเฉพาะย่าน Gion ที่สามารถพบเห็นเกอิชาและไมโกะในชุดกิโมโนได้ทั่วไป นอกจากนี้ยังมี Kyoto Trail ที่มีระยะทาง 110 กิโลเมตรรอบเมือง ท่ามกลางสีสันสดใสตามธรรมชาติของฤดูให้ได้ซึมซมบรรยากาศที่น่าอภิรมย์ ซึ่งอาจเริ่มต้นที่ Fushimi Inari Shrine อีกสัญลักษณ์หนึ่งของเมืองที่มีประตูไม้สีส้มสดเรียงรายติดๆ กัน ไปจนเลียบแม่น้ำ Hozo จนถึงน้ำตก Kuyanotaki ซึ่งไม่พลุกพล่านและยังเป็นธรรมชาติอยู่มาก

ความงามที่ทรงเสน่ห์ของฤดูใบไม้ร่วงสามารถสะกดผู้คนให้ดื่มด่ำกับธรรมชาติได้อย่างล้ำลึก จังหวะก้าวเดินในเมืองเกียวโตดูจะช้าลงราวต้องมนต์ บางคนก้มลงพินิจพิจารณาใบไม้รูปทรงแปลกตา สีสันสดใสบนท้องถนน ใบแล้วใบเล่า ในขณะที่บางคนหยุดแหงนหน้าขึ้นมองแสงทองของพระอาทิตย์ที่เป็นประกาย สะท้อนใบไม้เหลืองอร่ามหลากเฉดสีเบื้องบน ก่อนจะร่วงหล่นลงสู่พื้นราวกับพรมธรรมชาติที่น่าพิศวง

Clockwise from top right: Fresh octopus and other delicacies in Nishiki Market

Autumn colors at Eikan-do Temple

Autumn reflection at Kinkaku-ji Temple (Golden Pavilion)

Inset: Kimonos and candy

หน้านี้ตามเข็มนาฬิกาจากบน
สีสันงดงามของใบไม้เปลี่ยนสีริมแม่น้ำ Hozo ในโตเกียว

สวน Okochi Sanso สวยราวภาพวาด

ประดูไม้สีสันสดใสเรียงรายกันยาวสุดสายตาที่ Fushini Inari Shrine